

Eseducast

Opiskelijatarina – Monica Valjakka

Salla:

Monesti ajatellaan, että opiskelu polku kulkee kaikilla peruskoulun jälkeen ammattiopintoihin tai lukioon sieltä korkeakouluun ja sitten oman alan töihin työelämään kymmeniksi vuosiksi.

Useiden polut kuitenkin menevät eri reittejä, kuten ollaan saatu huomata tässä podcastissa kaikissa opiskelijatarinoissa. Tämänkin päivän opiskelijatarinassa ollaan jälleen aikuisena opiskelun äärellä kuin oman opiskelijatarinansa kertoo Monica, joka opiskelee Esedulla majoitus- ja ravitsemisalan esimiestyön erikoisammattitutkintoa.

Mitä tuo pitkän ja vaikean nimen omaava koulutus pitää sisällään? Miten esimieheksi ylipäätään opiskellaan? Entä mikä sai Monican aloittamaan opiskelut 10 vuoden jälkeen, vaikka työt ravintola-alan esimiehenä ovat jo taskussa ja onko opiskelu elämä muuttunut 10 vuoden takaisesta ja jos on niin miten? Näihin kysymyksiin Monican kanssa pohtii vastauksia Esedun markkinointikoordinaattori Salla Avelin eli meikäläinen, joka toimii tuttuun tapaan tämänkin jakson juontajana.

Ja nyt suoraan Monikan opiskelijatarinaan. Kiva kun olet kuulolla.

(Musiikki)

Tervetuloa jälleen uuden EseduCastin jakson äärelle ja tänään meillä on vuorossa jälleen yksi opiskelijatarina lisää ja mulla istuu tänään vastapäätä Esedun opiskelija Monica Valjakka, hyvää huomenta.

Monica:

Hyvää huomenta kiva tavata.

Salla:

Miten sun viikko on lähtenyt käyntiin? Tänään eletään maanantaita kun tätä nauhoitetaan.

Monica:

Kiitos oikein hyvin. Minulla on tänään vapaapäivä niin vapaapäivän kunniaksi, joten tätä äänittämässä täällä näin, ihan hyvin on alkanut.

Salla:

Ja tosiaan syyslomaviikkoa vietellään, mutta sinulle ei ilmeisesti lomaa tällä viikolla kuitenkaan ole?

Monica:

No ei varsinaisesti, että kyllä tällä viikolla keskityn ihan töihin ja koulusta on vapaata.

Salla:

Sä opiskelet Esedulla, kerrotko vähän että mitä sä opiskelet? Miten pitkään sä oot opiskellut ja näin päin pois?

Monic:

No mä oon Esedulla aika tuore opiskelija vasta, että olen konkreettisesti opiskelut aloittanut vasta tämän syksyn aikana.

Ja opiskelen matkailu ja ravintola alan esimiehen erikoisammattitutkintoa.

Salla:

Semmoinen sanahirviö.

Monica:

Kyllä pitkä litania termejä siinä, mutta ravintola alan johtamista ja esimiestyötä ja tämmöstä ja opiskelen niinku työn ohessa sitä.

Salla:

Eli ilmeisesti sä oot tosiaan ravintola-alalla töissä.

Monica:

Kyllä, olen anniskeluravintolan vuoropäällikkö ja pääasiassa teen siis ihan töitä ja sitten työn ohessa suoritan näitä opintoja sitten joita lähipäiviä ja pääasiassa tämä opiskelu suoritetaan sitten niinku työn kautta näyttötyönä. Osoitetaan siellä työssä se osaaminen.

Salla:

Aivan aivan.

(Musiikki)

Salla:

Mä ihan nyt ihan miettiin, että mistä me lähdetäisiin nyt tuota purkamaan. No lähdetään nyt kun tietää vähän, että kuka sä olet ja mitä sä opiskelet ja näin, ni mimmosta opiskelutaustaa sinulla on, mitä aikaisempia koulutuksia sulla on, onko, tai näin.

Monica:

Aikaisempaa koulutusta mulla on.. Mä olen kirjoittanut ylioppilaaksi keväällä kaksituhattayksitoista ja nyt sitten heti perään aloitin nämä opinnot, eli mulla on 10 vuotta tässä välissä että en ole opiskellut yhtään mitään ja mulla ei ole ammatillista koulutusta ollenkaan, että lukiopohja on mulla taustalla ja siinä vuosien aikana kyllä olen pätkäillyt paljon sitä, että mikä kiinnostaisi, mitä alaa haluaisin opiskella, mutta ei ole oikein vahvistunut, että mikä sitten kiinnostaisi niin paljon, että haluaisin siihen moneksi vuodeksi sitoutua.

Mutta nyt tarjoutui joku aika sitten mahdollisuus, että hei, että tämmöistä voisi opiskella ja tämä minua kiinnostaisi ja tähän olisi niinku ei seudulla tarjolla sitten semmoisia niinku väyliä ja semmoisia minulle sopivia opiskelu menetelmiä myöskin niin sitten hyppäsin tämmöisiin opintoihin.

Salla:

Niin eli jos tai kun sulla tosiaan on se ylioppilastutkinto siellä, niin oliko nimenomaan just se, että että ei tuntunut.. ettei löytynyt semmoista niinku omaa alaa se, että miksei sitten tätä ennen päätynt opiskelemaan?

Monica

Kyllä oikeastaan se oli niinku päällimmäinen syy, että mähän olen siinä välillä, niin mä hain opiskelemaan kauneudenhoitoalaa, mä oon hakenut opiskelemaan myöskin teatterialaa ja siinäpä ne oikeastaan on mitä mä olen hakenut. En koskaan päässyt mihinkään opiskelemaan ja sitten se jäi vähän niinku tonne takaraivoon, että no, kun ei oikein tiedä te mikä kiinnostaisi tarpeeksi ja sitten oli mielessä myöskin se, että se opiskelu kuitenkin vaatii aina monen vuoden sitoutumisen, niin mikä kiinnostaisi niin paljon, että haluaa sitoutua siihen moneksi vuodeksi, että ei jotenkin tuntunut omalle ajatukselle lähteä opiskelemaan että vaan jotain, että kunhan mä nyt vaan jonkun ammatin sitten saan niin niin sen takia ne opiskelut on vähän sitten myöskin siinä jäänyt.

Salla:

Mutta ilmeisesti että, koska sinulla on kuitenkin tosi pitkä työhistoria ja näin niin et kuitenkin töitä on ilmeisesti riittänyt, että oot työllistynyt hyvin, vaikka sinulla ei sitä koulu.. niin kuin näitä ammattipapereita kuitenkaan ole. Niinku itsekin sanoit, että sulla ei ammatillista koulutusta ole.

Monica:

Joo, ei ole ammatillista koulutusta, että nyt viime vuosina varsinkin niin töitä on niinku hyvinkin riittänyt, että nuorempana mulla on kyllä taustalla, että on pitkiä työttömyyspätkiä ja pitkiä sairastelupätkiä ja tämmöisiä, että en ole niin aktiivisesti ollu työelämässä enkä oikein niinku niissä opinnoissakaan, mutta nyt niinku viime vuosina niin hyvinkin on riittänyt töitä, että ei ole jäänyt kyllä siitä kiinni, että ei ole sitten ammatillista koulutusta tai semmoista tutkintoa, että on sitten muuta kautta päässyt töihin ja siellä työt suorittanut hyvin niin sitä kautta on kyllä hyvin riittänyt hommia.

Salla:

Miten sä oot päätynyt ravintola-alalle?

Monica:

Aikanaan päädyin itse asiassa ihan vahingossa. Menin erääseen ravintolaan asiakkaaksi ja mulla oli tuttu ihminen siellä töissä ja sitten juteltiin ihan niitä näitä ja sitten tuli puheeksi. Tottakai työt ja opiskelut ja kerroin ihan rehellisesti sanoen en opiskele tällä hetkellä ja en oikeastaan hirveästi töissä käy missään ja hän vinkkasi, että hei että meillä voisi olla sulle hommia, että tuu joku päivä käymään niin jutellaan vähän lisää ja menin sitten käymään että no mitäs teillä olisi tarjolla ja siitä se sitten lähti, että sanoin kyllä ihan rehellisesti, että ei mulla oo mitään kokemusta myöskään ravintola-alalta, että olen viikon ollut tehtävissä ravintola alalla, mutta et ei niinku muilta kokemusta että oletteko ihan varma että haluatte mutta sinne niinku ottaa homman. "Joo joo että siinä sitä oppii" ja "rohkeasti vaan mukaan" ja "siinä sitä sitten tekemällä oppii" ja sille alalle on sitten jäänyt ja olen kyllä viihtynyt.

Salla:

Ja kauas siitä nyt on kun olet aloittanut alan hommat?

Monica:

Tosi hyvä kysymys.. Nyt en kyllä tarkkaan vuotta itsekään muista..

Salla:

Ei tarvi ihan tarkkaan eikä tarkkaa päivää mistään.

Monica:

Joku ehkä kaksituhattaneljätoista, kun mä oon tehnyt ensimmäisenä vuoron ravintola-alalla ja siitä sitten toki alkuun tein hyvin niin kuin keikkaluontoisesti että vuoron silloin tällöin ja näin pois päin, että nyt reilut 2 vuotta olen sitten ollut niinku ravintola alan esimiehenä ja ihan täysipäiväisesti töissä.

Salla:

Mikä siinä sitten kolahti, koska selvästi siinä on sitten joku juttu ollut, että sä olet halunnut jäädä sitten sinne ravintola alalle duuniin.

Monica:

Varmaan se työn monipuolisuus, että oli se työ tavallaan mikä tahansa, missä on ollut niin tietysti aina siellä on ne tietyt tehtävät mitkä tehdään ja tavallaan niinku päivässä on tietyt rutiinit ja muuta mutta kuitenkin se on niin monipuolista se työ, että tavallaan töihin mennessä ei voi ikinä tietää, että mitä siellä tänään tapahtuu ja päivät ei ole keskenään identtisiä ollenkaan niin niin se työn monipuolisuus ja myöskin se, että miten erilaisten ihmisten kanssa saa sitten tehdä töitä. Tykkään kyllä ihmisten kanssa työskennellä.

Salla:

Tuntuuko se, että se on nimenomaan nyt niinku ainakin tällä hetkellä just se sun juttu?

Monica:

Kyllä on ihan ehdottomasti, että tällä hetkellä ainakin viihdyn töissäni erittäin hyvin ja koen että joka päivä oppii myöskin uutta ja kehittyy siinä ja sitten juuri näiden opintojen kautta saanut vähän semmoista niinku näkökulmaa siihen työhön ihan erilailta, ja semmoista niin kuin no sitä semmoista johtamista ja esimiestyötä ja muuta että miten sitä voi niinku vielä kehittää.

Salla:

Minua kiinnostaa just toi, että onko sullakin on kuitenkin pitkä tauko noista tuota.. Tai siis mikä nyt on pitkä, että sekin tietysti, että jos sitä ajatellaan hyvin tämmöselle niinku stereotyyppisellä tavalla, että käydään lukio, sitten mennään niin kun kouluun ja sieltä mennään työelämään, mutta kun ei kaikkien polut mene niin niin oliko sulla sitten semmoista painetta.. Onko sinulla ollut semmoista tunnetta, että et sun pitäis jotenkin niin kuin opiskella semmoista niin kun painetta siihen opiskeluun?

Monica:

Välillä oli aivan valtavat paineet, että tuntuu, että kaikki kaverit ketkä oli lukiosta valmistunut samaan aikaan niin heillä oli jo niinku ne ammatit sitten saatuna ja oli niitten kautta sitten vakiotyöt ja kaikkea muuta ja itsellä ei oikein ollut semmoista.

Niin oli kyllä valtava paine et voi vitsi, että kyllä tässä nyt pitäisi itsekin niinku keksiä edessä joku ammatti sitten, että kyllä tässä nyt johonkin kouluun pitäisi mennä ja koska se on niin jotenkin suomalaiseen kulttuuriin sitten niinku rakentunut että peruskoulu sitten ammattikoulu tai lukio sitten vaikka ammattikorkeakoulu ja sitten sieltä oman alan töihin ja tästä näin se lähtee sitä se elämä rakentumaan ja sitten kun onkin vähän toisenlainen polkuni aivan valtavat paineet on kyllä joskus ollut.

Mutta sitten sitä oon koittanut olla itselleen armollinen, että no, mulla nyt on erilainen polku mitä mä tässä meidän ja tämä on ihan yksi hyvää ja tällä hetkellä just tosiaan olen töissä missä viihdyn erittäin hyvin ja töitä riittää kyllä.

Salla:

Niinku joo ja se itsekin mitä on oppinut niinku tän podcastin kautta, kun useampia meidän opiskelijoita on haastatellut niin siellä on kaikkien polut on jotenkin tosi erilaisia ja että useammallakin on monesko ties ammatti niinku kierroksessa päälle viisikymppisenä.

Että jotenkin se. Mitä itsekin haluaa nimenomaan tän podcastin kautta tuoda on se että että kaikilla se ei mene niin että sen alan tietää heti silloin peruskoulun jälkeen, että tätä minä haluan tehdä loppuelämäni. Kyllä ihan niinku et se voi olla täysin yksi oikeaa ja hyväksyttävää ja semmoinen täysin yhtä arvokas se polku, että ei ole vain yksi semmoista mitä meille on ehkä yritetty sitten niinku opettaa, että näin se pitää mennä ja piste. Ja tämä on se oikea polku vaan niinku päinvastoin, että ne mitä erilaisempia ne polut siellä voi olla, niin ne on kaikki yksi arvokkaita ja yksi oikeita ja mikä sopii sitten kenellekin?

Salla:

No nyt juuri kun päästiin tähän nyt opiskeluun ja "hirveät paineet päästään opiskelemaan".. Oliko se nyt siis.. oliko ne hirveät paineet nyt se syy minkä takia sitten päädyit nyt aloittamaan tän sun koulutuksen vai miten sä ylipäättään päädyit opiskelemaan Esedulle?

Monica:

Mä olin miettinyt siinä jonkun aikaa ja että nyt nyt kiinnostaisi niinku kyllä opiskella, mutta että mikä sitten olisi itselle se niinku sopiva väylä ja sopiva menetelmä sitte opiskella, että pienet paineet oli siitä opiskelusta siinä mielessä, että lukio-ajasta oli juuri jäänyt mieleen, että se oli tosi hankalaa välillä se opiskelu. Ei meinannu jäädä oikein mitään mieleen, vaikka kuinka koittaisi lukea ja niin kun tankata päähän sitä asiaa niin ei meinannu jäädä oikein mitään mieleen, että olisiko niinku muita väyliä opiskella kuin vain se, että istutaan hiljaa siellä luokassa 8 tuntia päivässä ja opettaja selittää siellä edessä asiaa ja näyttää powerpointia toisensa perään että olisiko mitään niinku muita menetelmiä ja sitten että kun mä kuitenkin tykkään tässä työssä olla ja sitä tehdä, niin miten sitten ne opinnot sen työn kanssa niin kuin rytmittyy sitten sopivasti, niin olin jo itse selailut Esedun kautta, että hei että tällöinen olisi, mutta en ole ihan varma, että miten tämä nyt sitten käytännössä toimii ja sitten sattui vielä tulee työpaikalla puhetta, että hei että tällöinen olisi ja että työnantaja kannustaa siihen myöskin lähtemään ja näin.

Salla:

Okei, voi kun hyvä!

Monica:

Ruvettiin ottaa asioista selvää ja tekee papereita siinä sitten ja näin poispäin ja yhtäkkiä huomasi olevani opiskelija. Että se meni sitten lopulta aika nopeasti ja aika sujuvasti siinä ja työnantajalta tuli tosiaan niinku kannustusta, että joo ehdottomasti kannattaa opiskella ja lähdetään tukemaan ja näin poispäin, että ilman muuta niin se kyllä niinku työnantajan ja työyhteisön niinku rohkaisu oli iso sitten tuota noin ne askel eteenpäin.

Salla:

Se ilmeisesti tapahtui jotenkin tosi sille joustavasti?

Monica:

Kyllä kyllä joo että niinku töissä käydään pääsääntöisesti ja muuta ja sitten hyvin vapaasti saadaan valita kyllä sieltä sitten itselle kiinnostavia ja itselle sopivia opintoja.

Salla:

Sähän tulit sen niin sanotun jatkuvan haun kautta.

Monica:

Joo kyllä eli saan lomake just täytettiin siellä.

Salla:

Niin sä aloitit nyt tänä syksynä?

Monica:

Tosiaan joo tänä syksynä on ollut ensimmäiset niin kuin konkreettiset koulupäivät ja näin poispäin, että keväällä ruvettiin katsomaan tai tehtiin toki paperit ja ruvettiin katsomaan, että mitä opintoihin kuuluu ja kauan ne suurin piirtein kestää ja miten tämä sitten niinku muodostuu tämä rakenne tästä ja mitä kuuluu niinku siihen tutkinnon perusteisiin ja kaikkea tämmöistä että mitä siellä sitten konkreettisesti pitää niinku näyttää sitä osaamista ja miten valitaan kurssit ja kaikkea tämmöistä että pohjatyötä tehtiin jo siinä keväällä. Mutta nyt sitten syksyllä varsinaisesti on ollut se konkreettinen aloitus.

Salla:

Mitä kaikkea sun opintoihin sitten kuuluu nyt kun just kerroit että mitä kun mitä kurseja sisältä ja näin niin osaatko vähän pähkinänkuoressa avata, että mikä tää oli tää sun tota sanahirviö..

Monica:

Matkailu- ja ravintola alan esimiehen erikoisammattitutkinto. (naurua) Pääasiassa siellä on niin kuin erilaisia esimiestyöhön liittyviä sitten kurseja. Osa on meillä semmoisia niinku ihan ammatti ja alakohtaisia päiviä, että katsotaan niinku nimenomaan ravintola-alan näkökulmasta sitä asiaa, mutta sitten meillä voi olla myös niinku yleiseen johtamiseen liittyviä kurseja, että siellä voi sitten olla opiskelijoita, ihan minkä tahansa alan johtajia ja alansa esimiehiä ja ne on mun mielestä todella mielenkiintoisia, että siellä on tosi kiinnostavaa kuunnella niin kuin eri alojen johtajien ja esimiesten niinku näkemyksiä ja sieltä voi poimia tosi paljon niinku omaan työhön niitä näkökulmia, että vaikka ollaan niinku täysin eri alalla, mutta sitten kuitenkin se johtaminen ja esimiestyö käytännössä, niin voi pitää sisällään hyvin niinku samanlaisia menetelmiä ja semmoisia, että "ahaa enpä ole tuosta näkökulmasta tullut ajatelleeksi ollenkaan", että "hei että voisin hyödyntää tätä myös omassa työssäni".

Salla:

Miten esimieheksi opiskellaan? Koska itse ei ole koskaan ollut esimiestehtävissä, niin on semmoinen ehkä niinku pieni haisu mitään niinku esimiehen duuniin kuuluu. Mutta jotenkin se, että että ai että sitä voi myös opiskella! Miten?

Monica:

Joo siis täytyy sanoa, että oli itsellekin vähän niinku yllätys, että ja mäkin oon aikanaan niinku esimiestyöhön ja tämmöiseen päätänne vähän niinku vahingossa et on ollu ihan rivityöntekijänä ja sitten tarjottiin, että heidät meillä vapautuisi esimiespaikka että kiinnostaako ja mä no kiinnostaa mutta et onkohan musta siihen ja mitä kaikkea se oikeasti pitää sisällä tämä ja muuta, mutta että kyllä sitä voi myös opiskella, että tosi paljon käydään läpi ihan kaikkea niinku konkreettisesti, että kun tulee vaikka uusi työntekijä, niin kuinka häntä olisi hyvä perehdyttää tähän näin ja miten tota minkälaista on eettinen johtaminen ja kaikkea tämmöistä tosi paljon on semmoista niinku mitä on jo tehnyt siellä työssä niin kuin ihan jokapäiväisessä arkipäiväisessä toiminnassa, mutta en ole vaan tiennyt, että niille on kaikkien hienoja termejä ja kaikkia tämmöisiä, että nyttenkin tulee sitten opiskelun kautta niinku tutuksi, että mitä on vaikka eettinen johtaminen ja tällaista.

Salla:

Mitä on eettinen johtaminen nyt mua jäi kiinnostaa.

Monica:

Se voi olla esimerkiksi sitä, että pidetään huolta työntekijöiden hyvinvoinnista, että heillä on hyvä olla siellä töissä ja että se kannustaa heitä pysymään siellä työpaikassa ja näin pois päin, että taataan heille hyvät olot silleen se pitää sisällään paljon, mutta että tämä on nyt niin kun yksi näkökulma sieltä ja tämä on sitten sekä työntekijän että yrityksen kannalta sitten edullista että työntekijät voivat hyvin siellä työssään ja pysyvät siellä samassa työssä pitkään, että ei ole sitä vaihtuvuutta niin paljon.

Salla:

Joo no sä mainitsitkin jo moniko tuossa tuota tuon että että kun sinulla on jo aikaisempaa juuri kokemusta esimerkiksi esimiestyöstä ja tosi tosi tuota pitkä tämmöinen ravintola-alan työkokemus, niin miten se otettiin huomioon silloin kun sä aloitit opiskelut, niin katsotaanko sit jotai et sä osaat jo tämän tätä sun ei tarvitse opiskella tai miten sitä niinku katsottiin sitä aiempaa osaamista

Monica:

Ei varsinaisesti noin, mutta että tähän erikoisammattitutkintoon niin tähän pääsee vain jos olet jo työskentelemässä esimiehenä, että vaatii sen että sinä työskentelet jo jonkun alan esimiehenä tai johtajana. Et se on niinku se pääsyvaatimus tähän ammattitutkintoon, mutta ei nyt ehkä muuten et toki niinkun käytiin niitä tutkinnon perusteita sieltä ja että missä on jo semmosia niinku mikä on hyvällä pohjalla ja mitä ehkä pitää, niinku vielä sitten lähteä purjehtimaan enemmän ja missä voi olla haasteita ja näin.

Salla:

No miltä nyt tämä opiskelu on tuntunut, kun sullakin on tosiaan pitkä tauko? Miltä on tuntunut hypätä aikuisille kuitenkin vielä suhteellisen tuore opiskelija, niin toivottavasti on vielä silleen niinku jes.

Monica:

No on mä oon tosi innoissani kyllä, että mitä meillä on lähipäiviä tässä joita ollu niin mun mielestä on tosi mielenkiintoisia ja tuota noin niin Hanna-opelle erityisesti terveisiä että olet tehnyt opinnoista hyvin miellyttäviä ja mielenkiintoisia ja semmoisia niinku kannustavia niin oon kyllä tosi innoissani. Minusta on mielenkiintoista käydä siellä tunneilla ja kursseilla ja.

Salla:

Niin on varmaan niinku itsekin sanoit et just et saa nimiä vähän niinku niille asioille mitkä on tavallaan jotenkin maalaisjärjellä ja alitajuntaisesti tietää.

Monica:

Kyllä ja että mitkä on niinku tässä tavallaan vuosien aikana niinku rakentunut silleen, että joo näin kannattaa tehdä tai noin ei missään nimessä kannata tehdä mut et nyt niille löytyy oikeasti semmoiseen niinku nimiä ja menetelmiä ja tällöisiä niistä on niinku helpompi ottaa selvää sitten itsekin, että hei että tossa mä haluaisin kehittyä lisää mutta en oikein tiedä niinku että mistä lähtee etsimään sitten niinku tietoa siitä niin niin niille löytyy oikeasti semmoisia termejä.

Että me käydään siellä tunnilla niitä läpi tosi paljon myöskin niinku keskustellen, niin silloin se oppiminen jää myöskin itselle niinku paremmin päähän, että kun keskustellaan sieltä ja opettaja esittää vaikka jonkun näkökulman, että otetaan tämä asia käsittelyn miten juuri sinä tekisit tämän omassa työssäsi tai että jos sinulla on tällöinen haaste siellä työssä ni miten sinä lähtisit ratkaisemaan tätä asiaa tai miten olet sen ratkaissut.

Salla:

Aivan joo.

Monica:

Mutta voisiko olla muita väyliä sitten niinku ratkaista sitä, että tosi paljon käydään niinku keskustellen niitä asioita ja tämä on se mistä mä oon itse tosin niin kuin iloinen, että tämä on itselle tosi sopiva, niinku opiskelumenetelmä. Mielenkiinto opintoihin on täysin erilainen kuin silloin vaikka lukion aikaan ja myöskin tästä jää itselle ihan erilailla mieleen niitä asioita, että ei ole semmoinen olo koulupäivän jälkeen, että mä oon 8 tuntia istunut siellä, mutta ei jäänyt mitään mieleen vaan päinvastoin että voi vitsit olipa kiinnostavaa päivää ja noita ja noita asioita voisin ruveta heti hyödyntämään töissä tai pitääpä ruveta tuota asiaa pätkäilemään, että miten mä ratkaisisin tuon toisella tavalla töissä, että tässä olisi ehkä kehittämistä.

Salla:

Jotenkin kuulostaa tosi semmoiselle, niin kuin nimenomaan tuohon esimiestyöhön sopivalla tavalla niin kuin opiskella, koska sehän on tosi vuorovaikutteista se esimiehen työ eikö olekin?

Monica:

On on, valtavasti siinä pitää olla tosi monen eri.. Tämäkin tuli uusi termi; "sidosryhmät". Niin tuota pitää olla erilaisten sidosryhmien ja tällöisten kanssa sitten vuorovaikutuksessa ja tosi paljon se on semmoista niinku neuvottelua ja miten tuo ja tuossa nyt olisi tuommoinen niin miten me otetaan tämä asia huomioon ja muuta niin kyllä se on tosi paljon semmoista keskustelua ja neuvottelua siellä itse niin kuin työkentällä, niin miksi se ei olisi sitä sitten opinnoissa.

Salla:

Niin kyllä. Mua just ja jäi kiinnostaa just tää että kun sä kun se aiemmin mainitsit että että kun sinulla oli.. tai et silloin lukioaikana oli, esimerkiksi opiskeluissa oli joitakin haasteita ja tällöisiä niin mitkä oli tavallaan semmoinen seikka, että silloin kun sä aloitit opiskelut mitkä sua jännitti.

Oliko sinulla jotain semmoisia, että mietitytti tai askarrutti tai jännitti?

Monica:

No jännitti just se tosi paljon, että minkälaista se on se opiskelu ihan käytännössä, että onko se paljon sitä, että tehdään vaikka paljon kirjallisia töitä tai pitääkö lukea hirveästi jotain materiaalia taas semmoista, että ne oli itselle aikaisemmin niin kuin tosi tosi hankalia.

Mutta ei ole ollut semmoista, että pääasiassa on sitä niin kuin käytännön tekemistä siellä töissä. Ja just sitten ne itse koulupäivät niin sitä keskustelua ja neuvottelua ja semmoista niinku yksi pätkällä mistä ja sitten siirretään sitä siellä opittua tietoa sinne käytännön työhön.

Salla:

Ja voisi jotenkin ajatella, että sitten kun tulee taukoa esimerkiksi niinku opintojen välillä, niin myös ne opiskelutaidot ruostuu.

Ja siis siinä mielessä että jos ajattelee että 10 vuoden päästä 10 osin on 10 vuotta väliä ilman että sä tyylin luet vaikka yhtäkään niin kuin artikkeleita tai mitään tämmöistä tai kirjoitat yhtäkään esseetä ja sitten yhtäkkiä iskettäisiin hirvee läjä et "nyt tee asiat x", niin kyllä se varmaan kestäisi vähän aikaa käynnistyä.

Monica:

Ja tätä asiaa jännitin ihan kauheasti, että ei että pitäisikö meidän ruveta heti jotain esseetä kirjoittamaan tai jotain tämmöistä, mutta että ei ole tarvinnut yhtään esseitä vielä kirjoittaakaan eikä mitään tämmöistä, niin kyllä se jännitti.

Mutta myöskin tuli ilmi, että joo omat opiskelutaidot voi ruostua, mutta myös opiskelu menetelmät kehittyvät, että tänä päivänä opiskellaan täysin eri lailla kuin mitä on opiskeltu 10 vuotta sitten.

Salla:

Joo, tää oli just se minkä mä meinasin itekkin nostaa esiin että kyllähän niinku koulumaailmankin on kehittynyt 10 vuodessa ihan valtavasti.

Monica:

Kyllä on valtavasti ja varsinkin nyt niinku viimeisen noin puolentoista vuoden aikana, että on tullut kaikkia näitä mahdollisuuksia Teamsin kautta opiskella pitää luentoja ja muuta, niin on todella paljon, on kehittynyt.

Salla:

Mitkä on ehkä semmoiset suurimmat erot mitä sinä nostaisit?

Monica:

No ehkä se yleinen semmoinen mielenmaisema siinä opiskelussa, että on OK olla vaikka haasteita siinä opinnoissa, mutta että siitä huolimatta sinä voit opiskella ja kehittyä niin kuin itselle tärkeissä asioissa, että se on niin kuin mennyt paljon semmoiseksi, niin kuin hyväksymäksi se ilmapiiri siellä koulussa ja opinnoissa ja niinku että opettajia kiinnostaa enemmän se, että miten juuri tämä opiskelija voisi saada parhaan mahdollisen hyödyn irti näistä opinnoista, että ajatellaan enemmän sitä opiskelijaa yksilönä eikä semmoisena niin kuin isona massana.

Salla:

Ihanaa, niin ettei sua puserreta siihen tietynlaiseen muottiin, että sinun pitää nyt mennä tähän.

Monica:

Joo ei vaan niinku katsotaan, että tässä on tämä opiskelija. Sillä on tämmöisiä vahvuuksia, tämmöisiä heikkouksia. Miten minä opettajana voisin tukea tätä opiskelija mahdollisimman paljon tässä opinnoissa ja mistä tämä saisi mahdollisimman paljon irti näissä opinnoissa.

Salla:

Joo toi on tosi hyvä nostaa esiin koska toi on varmasti mitä monet aikuiset ihmiset miettii jotka pohtii sitä, että lähtisitkö opiskelemaan mutta ei välttämättä sitten tunnu siltä, että olisi resursseja lähteä saman tyyliseen kouluelämään mitä se on ollut 10 tai 20 vuotta sitten.

Monica:

Kyllä joo et näitä on niinku pähkäilin itsekin tosi paljon ja mietin siinä vaiheessa, että onkohan musta niinku enää opiskelijaksi, että kerran se oli aikaisemmin niin haastavaa, niin osaanko mä enää ikinä opiskella yhtään mitään, mutta hyvin tämä ainakin niinku alkanut.

Salla:

Onko teillä miten paljon tämmöisiä itsenäisiä tehtäviä tai läksyjä vai mitä ne niinku nykyään on?

Monica:

Toistaiseksi etenkin todella vähän, että ei ole ollut mitään, että lähinnä semmoisia niinku että seuraavan kerran kun teillä on tämä ammattialakohtainen päivä, niin ottakaa siihen mennessä selvää vaikka että miten te omalla työpaikalla tekisitte tämän asian tai muuta.

Mutta että ei ole ollut mitään, että tässä on sinulle 400 A-nelosta ja Kirjoita niihin joku joku juttu ja palauta se sitten huomenna vaan että tämmöisiä.

Salla:

Aivan niin.

Monica:

Niin kuin lähinnä pähkäiltäväksi ja sitten että kokeilkaa ratkaista töissä tämmöinen tämmöinen asia, että tosi paljon semmoista niinku käytännön tekemistä ja käytännön työn kehittämistä sen sijaan että olisi ollut niitä kirjallisia tehtäviä tai mitään.

Salla:

Joo toi toi kuulostaa kyllä just jotenkin semmoiselle et tää sunkin koulutus on kuin juuri suunnattu nimenomaan työelämässä oleville ihmisille ja sitä työtä jo tekeville jotenkin semmoiselle, että niinku järkeilee että näinhän se koulutuksen pitääkin mennä, että se niin nimenomaan tukee sitä työelämää ja kulkee siinä rinnalla eikä silleen että että se olisi pois sieltä työelämästä.

Monica:

Joo ja just tämä niinku on se minkä takia koen myöskin tämän opiskelun mielekkäänä että se tukee juuri sitä työtä mitä minä tällä hetkellä teen. Että toki sitten niinku lopulta se näyttösuunnitelma ja muu niin se pitää olla tietysti kirjallisenakin tehty ja näin pois päin, mutta että tosi paljon niinku kannustetaan ja kehitetään sitä käytännön tekemistä ja se, että miten minä voisin olla parempi juuri siinä tehtävässä mitä minä nyt teen ja että jos tulevaisuudessa haluan työskennellä vaikka jossain muualla esimiehenä niin miten minä voisin siinä olla paras mahdollinen versio itsestäni.

Salla:

Niinku just itsekin mainitsit että sitten tulevaisuudessa että jos vaikka vaikka vaihtaa työpaikkaa niin luulisi että tämmöisestä on sitten hyötyä työnhaussa.

Monica:

Kyllä joo. Ja siis se oli itseasiassa niinku yks semmonen niinku motivaatio myöskin tälle opiskelulle, että siitähän huolimatta että nykyisessä työssä viihdyn erittäin hyvin ja haluan siellä olla, mutta enhän mä voi tietää mikä on tilanne kymmenen vuoden päästä tai muuta, niin sitten että minulla olisi jotain kättä pitempää, koska mulla ei tosiaan niinku opinnoista on tällä hetkellä kun ne lukiopaperit. Niin niin sitten että olisi joku niinku tutkinto näyttää, että hei että mä oon käynyt tämmöisen kouluun ja mä osaan tämmöisiä tämmöisiä asioita vaikka niinku olisikin näyttää toki se osaaminen siellä itse työssä, mutta niinku näitä olisi vähän semmoista kättä pitempää kuitenkin. Joku dokumentti siitä asiasta.

(Musiikki)

Salla:

Palataan vielä vähän tuohon niinku käytännön opiskeluun, mainitsit näytöt. Mimmoisia asioita teidän pitää näyttää sitten niinku opettajille?

Monica:

No esimerkiksi, vaikka joku kehittämisprojekti tai joku semmoinen, että se valitaan omalta työpaikalta, joku projekti tai asia mitä voitaisiin kehittää ja sitten sitä niin kun tehdään siihen suunnitelmaan ja dokumentoidaan sitä siinä sitten projektin etenemisessä ja sitten kun projekti on valmis niin siitä, että miten tämä nyt onnistui ja minkälaiset vaiheet tässä oli ja mitä siellä olisi ollut kehittämistä ja mitkä on mennyt tosi hyvin. Ja sitten jos siinä on vaikka joku taloudellinen näkökulma ollut, niin onko tämä ollut tuottava tai projekti tai tämmöistä, että siinäkin on niinku hyvin laajat kädet tuntuu olevan niinku että miten minkälaisen kehittämisprojektin juuri sinä haluaisit tehdä tai tälleen että siihen on annettu.

Salla:

Aika niinku kyllä paljon mahdollisuuksia. No toi kuulostaa siltä, että myös työnantaja hyötyy tästä. Että se ei ole pelkästään niinku näihin, vaikka totta kai työnantaja nyt aina on luonnollisesti hyötyy siitä, että jos työntekijä kouluttautuu lisää ja saa lisää niin kuin eväitä siihen omaan työhönsä.

Mutta että kuulostaa, että tässä on niinku muitakin hyötyjä tavallaan.

Monica:

Kyllä ja niinku tarkoitus olisikin, että mahdollisimman moni tästä näin hyötyisi, eikä vaan silleen, että no sun nyt pitää tehdä tämmöinen tehtävä, koska koulun säännöissä lukee, että tutkinnon perusteissa nyt käsketään tekemään niitä. Ei ole vaan tämmöinen ja siitä ei ole mitään hyötyä kenellekään vaan päinvastoin että niin kuin se kannustaa myöskin pähkäilemään, että se projekti tai tehtävä olisi semmoinen, mikä hyödyttää minua, mutta te hyödyttäisi myöskin niinku työnantajaa ja sitä työyhteisöä mahdollisimman paljon.

Salla:

Eli voisi ajatella, että että myös työnantajia voisi kannustaa siihen, että he kannustaisivat esimerkiksi juuri niin kuin omia työntekijöitään kouluttautumaan vaikka tämän tyyllisillä.

Monica:

Kyllä ehdottomasti, koska kyllähän tämmöinen lisää niinku sitä työntekijän osaamista ja innokkuutta myöskin sitten panostaa siihen työhön niin ihan ehdottomasti mun mielestä kannattaisi niin kun eri alojen työnantajien niinku kannustaa että heidät kouluttakaa teidän esimiehiä siihen tehtävään paremmin, että siitä on hyötyä myös teille niistä työntekijöistä ja niistä esimiehistä tulee paljon motivoituneempia ja paljon tuottavampia siellä työn työpaikalla.

Salla:

Niin niinku tuli jo tässä aikaisemmin ilmi, että kun me molemmat oltiin oltu silleen, että miten esimieheksi voi kouluttaa.

Monica:

Nii että eikös siihen vaan kasveta ja jotenkin näin.

Että kyllä siihen voi ihan kouluttautua ja siihen löytyy ihan niinku tämmöisiä tutkintoja.

Salla:

Ja mun mielestä jotenkin hyvä esimerkki siitä, että että kun aikuisena lähtee opiskelemaan, niin se ei tarkoita sitä, että tarvii opiskella täysin uusi tutkinto tai niinku täysin uusi koulutus tai ammattinimike tai mikä vaan, että nimenomaan siihen, että siihen että kun on pitkää työkokemusta ja tämmöistä että voi hakea sitä opiskeluista niinku tukea siihen nykyiseen.

Monica:

Joo nimenomaan kyllä, että miten voisin tässä nykyisessä työssäni olla entistä parempi. Ja niin kuin tuottavampi ja näin pois päin ja että se työ olisi itselle vielä enemmän mielekkäämpää

Salla:

Kun monet just miettii sitä, että kun on joku tai jotkut puhutaan opiskelusta että okei, no nyt se vie sen seuraavat kolme vuotta, olen pois työelämästä, olen opintotuella blaa blaa, vaikka eihän se niinku suinkaan kohdalla ole sitä ollut.

Monica:

Ei todellakaan. Mutta toki niinku tää ajatus mullakin kävi silloin alkuun mielessä. En mä halua töistä niin lähtee mihinkään sen takia, että mä olisin niinku vaikka juuri 3 vuotta opintotuella sitten opiskelemissa ihan jotain niinkun muuta vaan että tämä kaikki tapahtuu tässä työn ohessa ja sitä nykyistä työtä kehittäen.

Salla:

Tuntuiko susta tavallaan tai kun sä mietit niitä opintoja niin kävikö sulla sitten mielessä, että no turhaan minä nyt lähden tätä enää opiskelemaan, kun minä olen ollut jo niin kauan työelämässä.

Monica:

Kävi siis siinä vaiheessa mielessä niinku mua jossain vaiheessa kannustettiin, että no, eikö nyt kannattaisi vaikka sitä ravintola-alaa sitten niinku opiskella lisää niin sitten mä mietin, että no ihan joku perus tarjoilijatutkinto tai semmoinen että kun mä oon kaikkea sitä jo käynyt niin kuin työssä jo niin paljon ja sitten niinku että mä omilla töissäni myöskin opetan niitä jotka vaikka ne tekee siellä

niitä tarjoilijatutkinnon sitten niitä harjoitteluista niin mä opetan niitä, että semmoisesta nyt ei ole ehkä itselleni niin paljon hyötyä.

Siis kaikki opiskelu on aina hyödyllistä, mä en sitä sano, mutta että tämä nyt ei ole ehkä ihan se niin kuin minulle sopivin väylä, niin sen takia tää oli niinku hyvä. Että ahaa löytyy tämmöinenkin tutkinto ja tämmöisiä menetelmiä niin kun opiskellaan, että tämä kehittäisi juuri minua enemmän.

Salla:

On mielenkiintoista just ja tosi tärkeitä, että sinä nimenomaan nostat sen, että mikä kehittäisi minua eikä vaan niinku se edellä, että kunhan minä saan niinku jonkun paperin x koska et jos ne jos ne asiat jo osaa, niin tavallaan se paperi on siinä sitten.. No, onhan se paperi niinku aina..Niinku itse sanoi, että opiskelusta on aina silleen hyötyä. Mutta koska saat nimenomaan lähtenyt sen oman osaamisen kehittäminen edellä.

Monica:

Nimenomaan ja se tuntuu, että niinku koulun puolesta myöskin kannustetaan, että voi tehdä juuri niitä projekteja tai käydä valinnaisia opintoja juuri siitä näkökulmasta, että mikä minua kiinnostaa eniten ja missä asiassa minä haluan kehittyä enemmän.

Salla:

Onko sinulla haaveissa opiskella jotain lisää joskus jossain tulevaisuudessa?

Monica:

No hyvä kysymys. No tällä hetkellä niin ei ehkä semmoisia en ainakaan ihan uutta alaa haluaisi opiskella tai mitään, että katsotaan päivä kerrallaan mitä tässä tapahtuu, mutta.

Salla:

Niin sitähan ei tiedetä miten niinku opiskeluelämä kehittyy, että mimmoinen joku yliesimiestutkinto vielä..

Monica:

Kyllä joo nimenomaan että ei tiedä mitä kaikkia tutkintoja sieltä vielä löytyy ja mihin kaikkeen niinku semmoinen niinku mielenkiinto sitten kehittyy, että varmasti niinku tässä tosiaan mulla on opinnot vasta alussa, niin ihan varmasti tulee kehittymään siinä niinku opintojen aikana vielä, että hei että tosta mä haluaisin tietää lisää tai että no tää nyt on semmoinen asia minkä nyt voin ehkä jättää silleen vähän vähemmälle, että ei ole itselle niin kiinnostavaa ja sitten niinku löytyy sieltä niitä että tuota aluetta haluaisin kehittää lisää, tai että ahaa tuolta löytyy tuommoisia valinnaisia opintoja.

Salla:

niin se on varmaan ehkä niinku se mitä aikuisena nimenomaan tai mihin aikuisena opiskelijana herää on se, että löytää juuri ne itseä kiinnostavat asiat vaan ja niitä lähtee sitten kehittämään.

Monica:

Juuri näin.

Salla:

Mimmisia tulevaisuuden haaveita sulla Monica on, missä sinä haluaisit olla vaikka 5 vuoden päästä?

Monica:

Nää on aina ihan kauheita.

Salla:

Mä tiedän et tää on kaikkien lempikysymys, mä aina nautin kun mä heitän tän ja katsoo kun ihminen kiemurtelee mua vastapäätä.

(Naurua)

Monica:

Mä haaveilen että olisin terve ja olisin semmoisessa työssä mikä on minulle mielekästä ja mikä minua kehittää ja mihin minuun on kiva mennä töihin ja kiva olla siellä töissä ja kiva lähteä sieltä töistä sitten välillä kotiin että tietää että tuonne työhön on kiva palata uudelleen ja näin pois päin niin kyllä mä haaveilen ihan semmoisista hyvin perusasioista.

Salla:

Ihan niinku tämmöinen hyvin poliittinen poliitikkovastaus. Mutta se on hyvä. Noi on mun mielestä ihan tosi hyviä tavoitteita.

Monica:

Arkisia haaveita.

Salla:

Kyllä juuri näin.

Koska kuka nyt haluaisi käydä semmoisessa työssä minulta aina tosi ikävä mennä.

Monica:

Joo, nimenomaan se on niinku se mitä en missään nimessä halua enää elämässä kokea, että se on kyllä kyllä työn pitää olla mielekästä ja opiskelun pitää olla mielekästä ja ylipäätään se mitä elämässä teet niin pitää olla semmoista mistä itse tykkää ja itse nauttii ja missä niin kuin kokee että voi kehittyä.

Salla:

Ja ilmeisesti sinä olet juuri nyt siinä tilanteessa ymmärtänyt oikein.

Monica:

Ainakin tällä hetkellä, että olen erittäin tyytyväinen siihen missä tilanteessa olen nyt.

Salla:

Onko sinulla jotain, mitä sä haluaisit EseduCastin kuuntelijoille sanoa, joissa on paljon just aikuisia jotka saattaa jopa just nyt tällä hetkellä miettiä esimerkiksi, että miten vaikka lähtisi opiskelemaan tai lähtisikö tai näin.

Monica:

Kysykää rohkeasti omalta työnantajalta, että hei että mä haluaisin ehkä kehittyä tässä työssäni jollain lailla ja haluaisin opiskella jotakin, mutta en vielä tiedä, että miten sen tekisi niin kysykää

rohkeasti työnantajalta, että olisiko sinulla mitään ideoita tai voisiko työnantaja lähteä sitten niinku tukemaan näissä opinnoissa?

Ja lähtekää yhdessä selvittää, että miten juuri sinä voisit kehittyä siinä omassa työssäsi ja olisiko jotain mitä sä voisit työn ohessa sitten opiskella niin puhukaa, ottakaa puheeksi rohkeasti siellä työpaikalla ja jos teitä on useampia esimiehiä sitten siellä työpaikalla, niin että voisitteko te vaikka kaikki lähtee yksi porukalla opiskelemaan sitä, koska sekin on motivoivaa, että yhdessä esimiesten kanssa.. esimerkiksi meidän työpaikalla niin kaikki esimiehet opiskelemme tällä hetkellä tätä samaa tutkintoa.

Salla:

Oi!

Monica:

Se on niinku mielenkiintoista myöskin, että kun me käydään yksi näitä opintoja, niin me voidaan yhdessä myöskin jakaa näitä kokemuksia ja jakaa sitten myöskin sitä vastuuta siellä työpaikalla, että hei että tänään opiskeltiin tommosta ja tommosta asiaa koulussa niin haluaisitko sinä lähteä kehittää tätä? Ja no mä voisin ottaa ton vastuun alue ottaisit sä vaikka tähän. Että jos teitä on niinku useampia myös siellä työpaikalla, niin keskustelkaa myös toisten kanssa, että hei että lähetäänkö porukalla kehittää itseämme.

Salla:

ja niin ja ilmeisesti se ei kuitenkaan ole sitä työnteosta pois?

Monica:

Ei missään nimessä vaan päinvastoin niinku jokainen voi kehittyä myöskin siinä niinku omalla vastuun alueellaan ja niinku et se ei tosiaan tarvitse olla pois sieltä töistä millään lailla.

Salla:

Tuohon puheenvuoroon on hieno päättää tämä jakso. Jotenkin upea tuommoinen palopuhe ja musta on ihanaa, että te kaikki, niinku teidän porukasta on useampi siellä opiskelemassa

Monica:

Joo ja tukee ja kannustaa, niinku porukalla myöskin niinku sitten käydään näitä juttuja läpi.

Salla:

Kiitos Monica tosi paljon että pääsit vieraaksi

Monica:

Tässä oli kiva olla vieraana.

Salla:

Ja toivon sinulle oikein semmoista.. No en mä nyt voi enää sanoa oikein syksyä, koska kohta kääntyy jo tähän niinku "rääntää loskaa"- systeemin puolelle. Mutta hyvää loppuvuotta sanotaan näin, joo.

Monica:

Kiitos sitä myös sinne.

(Musiikki)